

ХАС, Йду по воді

Заберіть від колонок дітей, зараз буде не дитяча казка
це далеко не львівський Пітер Пен
І не «маленький принц» із Дамаску
Тут продає тебе друг і брат
Тут ти сам собі цар і кат
Від дирки в балетках до золотих карт
І від передозів до білих палат

Коли вже не рахуєш втрати
Від гарему і до целібату
Ти диктатор і клоун але як?
Все життя, помістилось в рюкзак
Де самотність навіть на центрі сцени,
автобіо тегне на бестселер
І серед богеми твій текст підземний
Кожен подих здається нікчемним

люди не ті,
і толку нема
губити себе
молитви пусті
Бо не плаче стіна
Я питав у небес

Я як тоді
Йду по воді
Нема слідів
І в нікуди дорога

Та на землі
Все в попелі
Де були ми
Більше нема нічого

Найтемніша ніч перед останній сном
досі не знаю, де був той перелом
Коли тіло стало моє попелом
І закрило душу засувним замком
Хтось затягує знову в рутину
Закликає вступити у клани
Хтось виділяє нам вільні хвилини
Хтось Ламає для нас свої плани

Я навчився не бачити грань і просто життя доживати з часом
ставиш кілька не зручних питань ?будь готовий почути ту відповідь ХАСа
Мене вже не лякають невдачі
Начхати яка в кого тачка
нічо страшного, якщо з тебе сміються!
Гірше : над тобою вже плачуть.

люди не ті,
і толку нема
губити себе
молитви пусті
Бо не плаче стіна
Я питав у небес

Я як тоді
Йду по воді
Нема слідів
І в нікуди дорога

Та на землі
Все в попелі

Де були ми
Більше нема нічого